

Appel iværksat den 14. juni 2018 af Alcogroup og Alcodis til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 10. april 2018 i sag T-274/15, Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen

(Sag C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Alcogroup og Alcodis (ved advokaterne P. de Bandt, J. Dewispelaere og J. Probst)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone og Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 10. april 2018 i sag T-274/15 ophæves.
- Det fastslås, at søgsmålet til prøvelse af de to anfægtede afgørelser kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende realiteten i annullationssøgsmålet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Første appelanbringende: Retten har begået retlige fejl og tilsidesat begrundelsespligten.
- Andet appelanbringende: Retten har tilsidesat sagsøgernes ret til effektiv retsbeskyttelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Višje sodišče v Mariboru (Slovenien) den 21. juni 2018 — Aleš Kuhar og Jožef Kuhar mod Addiko Bank d.d.

(Sag C-407/18)

(2018/C 294/51)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Višje sodišče v Mariboru

Parter i hovedsagen

Appellanter: Aleš Kuhar og Jožef Kuhar

Indstævnt: Addiko Bank d.d.

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ under hensyntagen til det EU-retlige effektivitetsprincip fortolkes således, at den ret, der inden for rammerne af en fuldbyrdelsesprocedure er ansvarlig for fuldbyrdelsen, af egen drift skal afvise fuldbyrdelsen som følge af et urimeligt kontraktvilkår, der er omfattet af et umiddelbart eksigibelt ved notar bekræftet dokument (tvangsfuldbyrdesdokument), i et tilfælde som det foreliggende, hvor en medlemsstats processuelle ordning ikke giver den fuldbyrdende ret mulighed for at afbryde eller udsætte fuldbyrdelsen (på debtors anmodning eller af egen drift) før end der er truffet endelig afgørelse om, hvorvidt vilkåret er urimeligt inden for rammerne af et anerkendelsessøgsmål anlagt af debitor i egenskab af forbruger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29)

Appel iværksat den 4. juli 2018 af Verein Deutsche Sprache e.V. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. april 2018 i sag T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Verein Deutsche Sprache e.V. (ved Rechtsanwalt W. Ehrhardt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Rettens dom af 23. april 2018 i sag T-468/16 ophæves, og afgørelse af 10. juni 2016 truffet af generalsekretæren på vegne af Kommissionen i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender:

Rettens mangelfulde tilrettelæggelse af retssagen: Appellanten anser det for mangelfuldt, at Retten ikke gjorde brug af oplysningsværktøjerne i artikel 24 i statuten for Domstolen og artikel 88 og 89 i Rettens procesreglement. Retten burde også uafhængigt af appellants anmodning om bevisoptagelse mere indgående have undersøgt Kommissionens fremstilling af de faktiske omstændigheder. Der er tilstrækkeligt grundlag for at modsige de af Kommissionen hævdede faktiske omstændigheder.

Fejlagtig behandling af beviserne fremlagt den 20. februar 2017: Appellanten anser det for mangelfuldt, at Retten ikke foretog en nærmere undersøgelse af den fremlagte skrivelse fra en videnskabelig universitetsmedarbejder, der indeholder insiderviden, selv om Retten udtrykkeligt havde tilladt dette bevis.

Appellanten har foreholdt Retten den omstændighed, at denne afviste at høre vidnesbyrdet fra talsmanden for Kommissionen, selv om det fremgik af det ovennævnte dokument, at der var tilstrækkelige holdepunkter for at foretage en høring.

Legalitetsformodningen finder ikke anvendelse: Appellanten har gjort gældende, at i modsætning til hvad Retten fastslog, kan den af EU-Domstolen udviklede legalitetsformodning ikke anvendes på et EU-organs argumentation, der, selv om den er sandfærdig, udgør en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.